

Święto literatury lubuskiej

W piątkowe popołudnie (24 XI 2017 roku), w dostojnych murach Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze, wręczono po raz kolejny Nagrodę Literacką im. Andrzeja K. Waśkiewicza – przyznaną przez oddział Związku Literatów Polskich w Zielonej Górze.

Oddział ZLP już 56 lat trwa „na postreunku” i tworzy – w sposób zapewne niezauważalny dla większości mieszkańców regionu i Zielonej Góry – historię miasta i województwa. Pisarze, poeci, krytycy piszą i wydają książki, które tutaj zostaną na zawsze, bo składają się na lokalną rzeczywistość, a zarazem ją opisują. Mimo niewielkiego dziś szacunku dla słowa pisanego, gdzieś w bibliotekach, archiwach te prace na pewno przetrwają.

Pierwsza część uroczystości poświęcona była pamięci Janusza Koniusza, zmarłego w marcu br. poety, który swoje życie na dobre i złe związał z Zieloną Górą. Sejmik województwa lubuskiego podjął uchwałę, którą uhonorował pisarza przyznając mu honorowy medal „Za zasługi dla województwa lubuskiego”. Wiceprzewodniczący Sejmiku **Tomasz Wontor** wręczył go żonie pisarza – **Izbelli Koniusz** oraz córce **Donacie Wolskiej**. Jednocześnie **Eugeniusz Kurzawa**, prezes oddziału ZLP, przekazał na ręce obu pań przywieziony prosto z drukarni zbiór poezji Janusza Koniusza pt. „Wiersze ostatnie” wydany pod jego redakcją. Promocja książki ma się jednak odbyć dopiero w przyszłym roku, 1 lutego, w 84. rocznicę urodzin J. Koniusza. Wręczenie odznaczenia rodzinie poety wypełniona gośćmi sala witrażowa przyjęta oklaskami na stojąco. Był to bardzo piękny i wzruszający moment.

Druga część imprezy poświęcona była wręczeniu Nagrody Literackiej im. Andrzeja K. Waśkiewicza, związanej ongiś z Zieloną Górą poety, krytyka, edytora, animatora życia literackiego. **Alfred Siatecki**, sekretarz Kapituły przyznającej Nagrodę, odczytał protokół. Nominacje do Nagrody otrzymali: **Władysław Klepka** (poeta), **Zofia Mąkosa** (prozaiczka), **Mirosława Szott** (poetka, krytyczka). Ostatecznie Kapituła zdecydowała, że tegoroczną laureatką zostanie – związana z Uniwersytetem Zielonogórskim, a pochodząca ze Zbąszynka – M. Szott. Artystka otrzymała szklaną statuetkę z zatopionym autografem Waśkiewicza i dyplom, ponadto Nagroda miała również wymiar finansowy, co dla młodej doktorantki UZ na pewno nie jest bez znaczenia. Fundatorem był Euroregion

Sprewa-Nysa-Bóbr.

Nagrodę Waśkiewicza wręczyli: jego żona **Anna Sobecka**, która przybyła z Gdańska oraz wiceprzewodniczący Sejmiku T. Wontor.

Fot. Archiwum Eugeniusza Kurzawy

Anna Sobecka, żona Andrzeja K. Waśkiewicza, wręcza nagrody laureatom

Następnego dnia (25 XI) w Wilkanowie, w Ogrodzie sztuk, odbyły się V Andrzejki Waśkiewiczowskie. To prywatna impreza odbywająca się od śmierci A.K. Waśkiewicza (w 2012 roku) w posesji **Lidii i Eugeniusza Kurzawów**. W niezobowiązującej atmosferze – wśród przyjaciół i sympatyków twórczości poety – wygłaszane są referaty naukowe, wspominki o poecie, anegdota. – To nasz wkład w rozwój życia literackiego w regionie – uznał E. Kurzawa.

Podczas tegorocznego spotkania w Ogrodzie sztuk mówiono zatem zaskakująco o Waśkiewiczu w... kuchni, była też wystawa fotogramów białostockiej poetki **Krystyny Koneckiej** pt. „Gdańska przystań Poety”, opowiadająca za pomocą zdjęć o pracowni Andrzeja Waśkiewicza, jak też gawęda A. Sobeckiej o tejże pracowni, wspominki przyjaciół i toasty za pamięć o Andrzeju. Specjalny referat o przepisach kulinarnych Waśkiewicza wygłosiła Mirosława Szott, doktorantka Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Eugeniusz Kurzawa

Fot. Andrzej Dębkowski

Andrzej K. Waśkiewicz w Żelazowej Woli (2010)

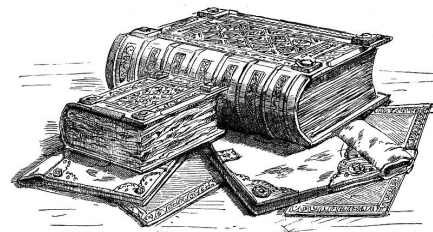
Noty Opinie Poglądy

W tygodniku „PlusMinus”, numer 51/2017, Antoni Libera o Samuelu Beckettie w rozmowie z Mariuszem Cieślakiem:

(...) Według mnie, Beckett nie ocenia, nie moralizuje. On tylko bezkompromisowo przedstawi. To, co pan powiedział, to są już nasze wnioski – nasza interpretacja jego obrazu. Zasadniczą tezą Becketta jest, że człowiek to taka istota, która – niezależnie od ewolucji biologicznej – sama „się wymyśla”; coraz to na inny sposób się definiuje, ponieważ nie wie źródłowo, kim jest. Otóż przez; setki, a raczej tysiące lat „wymyślała się” ona jako takie lub inne dziecko boże, czyli zakładała, że jest stworzeniem zależnym od jakichś nieśmiertelnych, ale rozumnych potęg i że zależność ta ma sens. Ta autointerpretacja czy autodefinicja, konfrontowana przez wieki z rzeczywistością, czyli historią, ulegała rozmaitym modyfikacjom. Aż wreszcie straciła moc i stała się martwa. Na podobnej zasadzie, na jakiej Krapp – bohater „Ostatniej taśmy” – nie identyfikuje się z sobą z przeszłości. Przyjmuje pierwsze zdanie z jego końcowego nagrania: „Wysłuchałem właśnie tego żalostnego kretyna, którego 30 lat temu uważałem za siebie”. Proszę zwrócić uwagę, że on nie mówi: „którym byłem 30 lat temu”, lecz „którego 30 lat temu uważałem za siebie”. To fundamentalna różnica.

Tak właśnie dzieje się też z człowiekiem historycznym, czyli zmieniającym się przez wieki rodzajem ludzkim. Obecnie – od jakiegoś czasu – „wymyśla” on siebie inaczej niż dawniej: właśnie jako wymyślonego samego siebie, a niejako wymyślonego przez jakąś istotę nadrzędną i prowadzonego przez nią za rękę. I to powoduje, że łąduje on pod drzewem jako bezdomny albo sparaliżowany ślepiec na wózku inwalidzkim. Krótko mówiąc, jako ktoś upośledzony, zagubiony, osamotniony w nieszczęściu.

Beckett mówi: ceną odrzucenia autointerpretacji metafizycznej jest samotność i beznadzieja; utrata ontologicznej podstawy człowieczeństwa. Ale nie jest to niczyja wina. Po prostu taka jest natura rzeczy. (...)

Gazeta Kulturalna

Poezja Proza Krytyka Historia Sztuka Muzyka

Redaktor prowadzący — **Andrzej Dębkowski**.

Współpraca: Józef Baran, Andrzej Bartyński, Emil Biela, Tadeusz Czerniawski, Małgorzata Dębowska, Anna Dominiak, prof. Igancy S. Fiut, Joanna Friedrich, Andrzej Gnarowski, Kazimierz Iwosse, Stefan Jurkowski, Rafał Orlewski, Janusz Orlikowski, prof. Maria Szyszowska, Tadeusz Zawadowski, Leszek Żuliński.

Współpraca techniczna: Małgorzata Kotala, Agnieszka Kowalczyk.

Redakcja nie zwraca niezamówionych materiałów. Zastrzega sobie prawo do skracania artykułów oraz zmian tytułów nadsyłanych tekstów bez uprzedniego powiadomienia autora. Skład: Andrzej Dębkowski. Druk: „TAGRAF”, 98–113 Buczek, Bachorzyn 13, tel. (043) 677–41–56.

Wydawca i redakcja: DOM KULTURY 97–425 ZELÓW, ul. Kościuszki 74, tel. (044) 6341098; 504630543; e-mail: andrzejdebkowski@wp.pl www.gazetakulturalna.zelow.pl